

S. Andrásné Férjével, Sógornőjével És Sógorával

Családi kép a hazatérésem után, 1946-ban. Balról jobbra: S. Gizella, a férjem testvére, S. A., a férjem, én és S. Gizella férje.

Az uram is, de a húga, Gizi egy lángész volt. Kis vézna, s több esze volt, mint bárki másnak. Tulajdonképpen anya nélkül nevelkedtek, Bandi kilenc éves volt, amikor meghalt az anyja. Akkor az apja alkalmazott valakit, hogy törődjön a gyerekekkel, végül aztán el is vette. Nem szerelemből, csak azért, hogy gondoskodjon a két gyerekéről. Hat évvel később meghalt, a fia tizenöt éves volt.

Nagy család volt az övék. Hatalmas házuk volt Csömörön. Mindenfélével foglalkoztak. Az egyik nagybácsi a legmagasabb katonai rangban volt, amit az első világháborúban kapott. Ez nem volt gyakori, zsidó tiszt. A húgának, Gizinek nem volt diplomája, de a jogi dolgokhoz nagyon értett, a lánya ma is jó nevű ügyvéd, összejárunk, az unokája pedig neves tévészemélyiség. Az uram mérnök lett.